بررسی رابطه بین مدیریت دانش و نوآوری سازمانها

(مطالعه موردی اداره بهزیستی شهرستان سپیدان)

علیرضا موغلی[1]، سحر معینی[2]

[1]استاد و پیام نور پست الکترونیکی: mooghali@yahoo.com

[2]دانشجو و پیام نور پست الکترونیکی: Sahar_moeini@yahoo.com

چکیده

در این پژوهش به بررسی رابطه بین مدیریت دانش و نوآوری سازمانها در اداره بهزیستی شهرستان سپیدان پرداخته شده است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه کارکنان اداره بهزیستی شهرستان سپیدان است که ۱۰۰ نفر بوده‌اند، و با کمک جدول مورگان حجم نمونه ۸۰ نفر برآورد شد، که با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده ۸۰ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. روش تحقیق از نوع توصیفی-پیمایشی است و برای جمع‌آوری اطلاعات از سه پرسشنامه‌ی مدیریت دانش (براساس مدل ویگ، ۲۰۰۲) و پرسشنامه نوآوری در سازمان (براساس مدل شاه حسینی و کاووسی، ۱۳۸۸) استفاده شد و برای تعیین روایی پرسشنامه‌ها از روش محتوایی و تعیین پایایی از روش آزمون مجدد ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شد که پرسشنامه‌ی مدیریت دانش دارای پایایی ۸۴/۸ و پرسشنامه نوآوری در سازمان دارای پایایی ۰/۸۹ است. به منظور تحلیل داده‌ها با توجه به فرضیه‌های تحقیق از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه استفاده شده است. یافته‌ها همبستگی پیرسون نشان می‌دهد که بین بکارگیری دانش، توزیع دانش، ذخیره‌سازی دانش و دانش‌آفرینی با نوآوری در سازمان رابطه معناداری وجود دارد و یافته‌های رگرسیون چندگانه نشان از آن دارد که بیشترین تأثیر در مورد پیش‌بینی نوآوری سازمانی را بکارگیری دانش (۰/۸۰۳) و کمترین تأثیر را دانش‌آفرینی (۰/۴۸۳) دارند. برای تحقق نوآوری در سازمان مدیران باید به یکپارچه‌سازی دانش در تمام بخش‌های سازمان توجه داشته باشند.

واژه‌های کلیدی: مدیریت دانش، نوآوری سازمانی، اداره بهزیستی، سپیدان.